

x x x x x x x x x x x x x x x
 x Voknovinám je možno x
 x psát /nejlépe doporu- x
 x čeně/ na tyto adresy: x
 x Čuňas x
 x František Stárek x
 x U Zvonařky 15 x
 x Praha 2 - Vinohrady x
 x Magor x
 x Ivan M. Jirous x
 x Stará Říše 33 x
 x Bondy x
 x Zbyněk Fišer x
 x Nerudova 51 x
 x Praha 1 - Malá Strána x
 x x x x x x x x x x x x x x

9

Za Andym přišla, za Andym odešla

18.7.1988 na španělském ostrově Ibiza, zemřela po tragické nehodě, Femme Fatale, heroinová královna, zpěvačka Velvetů, němka stále cestující se svým harmoniem, ale i herečka a skladatelka Christa Päffgen, již sme neřekli jinak než Nico. Bylo jí 48.

Motto:

Nejdříve se zdálo, že je jen vidinou krásy: nejbělejší kůže, vlasy jako len a krásná /ačkoli posmutnělá/ tvář. Když zpívala, bylo to, jako bychom viděli podivné země a lidi skrze to podivné okno, kterým byl její hlas.

Augustus Letitio
r. 27 před Kristem

Tuto zprávu, která mnou otřásala, se dovidám v pondělí 25. 7. poté, co mi volal jeden známý, třikrát se mi omluvil, že právě on mi to musí říct. Mžikem se ocitám v sále kulturáku Praha Opatov, kde měla Nico snad nejhorskí koncert svého 23-letého vystupování. Seděla za harmoniem, za sebou kapelu a zpívala "this is the end, my only friend the end" a já tenkrát nevěděl, že je to podruhý a naposled, co ji vidím živou /poprvý v Budapešti/. Tak teď už to vím a zároveň si uvědomuju, že je to právě 23 let, co Nico natočila první singl "I'm not Sayin The Last Mile". Málem padám z balkónu, když ji vidím ve Felliniho Sladkým životě. Stávám se Allanem Delonem, Arim, Andrewem Oldhamem, Brianem Jonesem, Jimem Morrisonem, Timem Hardinem, Jacksonem Brownem, Johnem Calem, Lou Reedem, Brianem Enem, Lutzem Ulbrichem a především Andy Warholem. Slyším "All Tomorrow's Parties", tu překrásnou písni z první desky Velvetů, kterou měl i Andy tak rád.

Držím v ruce článek se západoněmeckých novin, nazvaný "Chelsea girl" a slyším housle z jejího prvého sólového LP. Cítím ten mravný pohled, uhraňčivý oči, jež má na Marble indexu. Už asi po tisíci si zpívám "Janitor of Lunacy" a procházím se pustým pobřežím nekonečnosti. Válčím při Dojčland Dojčland íbr ales. Jsem poutníkem v procesí, které ona vede. Prožívám obrovské vnitřní drama, nikoli exilové. Stávám se Vegasem, ona je Yaetou. A břečím nad jejím písmem, které zanechala na obalu své poslední studiové desky..

... už zase sedím v sále na Opatově, zároveň jsem v Budapešti, Brně, New Yorku, Paříži, Londýně a mám před sebou zrcadlo, z kterého na mě hledí a šepťá hlasem jak z hrobu: "to je konec, můj jediný příteli".

A já se ptám: jaké šaty jsi měla, ubohá Nico, když za Andym si přišla? A jaké si vezmeš, až za ním půjdeš na všechny budoucí večírky?

Evo Zárvorka Indýján

Chmelnice 28. 6. 1988 - Půlnoční premiéra!

Josef ZUBAŘ

Konečně! Po mnoha letech měli fanoušci rocku příležitost vidět a slyšet na vlastní oči a uši legendy českého rock'n'rollu, Mejlu Hlavsu, Kábu a Pepu Juníčka, kteří svou kapelu doplnili hudebníky, kterým by v případě své mládístvě lehkomyšlnosti a hlavně nešikovnosti mohli dělat otce. Po mnoha letech mohli fanoušci slyšet skutečný "live sound" kapely, kterej se přes veškerou snahu nepodařilo při nahrávání v "home-made-studiích" zachytit. Zaznělo pět žádeb typického Mejlova rukopisu v naprosto současném aranžmá a pro mě osobně se stal koncert svátkem, na který jsem v Praze dlouho čekal.

Už delší dobu mám plný zuby zpózovaných Majklovejch strejčků, Garážnístrů, Překrásnejch strojařů, kteří se nás všechny za pomocí novopublicistů naží přesvědčit ..., ale o čem vlastně? Vědí to vůbec sami? Ale nechci, abyste si mysleli, že si chci vylejt zlost na třech jmenovaných kapelách, které jsou koneckonců jen jakýmsi vrcholem v Praze módního image, vrcholcem toho, co se děje, nebo spíš neděje v pražském rock'n'rollu, kde průměrné je senzacechtivými, spřátelenými a vlezprdelskými publicisty vydáváno za extra třídu. Mám dost té oslavy hnusu, zkaženosti a buzerantství, nad kterým jásá přiblbbé publikum zčásti ze snobismu, zčásti z toho, že v současný mizérii se mu zdá ještě větší svinstvo, na které si přece jenom netroufá být něčím

mimořádným, a tak oslavuje trapný chudáky v přesvědčení, že má co dělat s mimořádnými osobnostmi, reprezentujícími světovost. Za což koneckonců kapely nemůžou, ale to neznamená, že se mi musejí líbit a že musím jásat s davem. Už to trvá moc dlouho a nikam to nevede.

Ne. Na vystoupení dalších kapel jsem nečekal. Šel jsem domů a hlavou mi zněly Mejlovy riffy, v duši klid a mír, a pocit, že jsem byl přítomen nečemu nesmírně pozitivnímu. Slyšel jsem krásnou muziku, a přes to, že působila smutným dojmem, cítil jsem v ní radost z toho, že jsme tady, hrajeme, protože musíme a protože nás to i po letech baví a je nám jedno, co si o tom myslíte. Hrálo se bez pozérství, všichni hudebníci byli plně soustředěni na muziku. Publikum, které přišlo z větší části především na Garáž přiblble čumělo a zjevně si nevědělo rady s Kábovým mystickým zjevem a uhrančivým pohledem, kterým ho očaroval, s Mejlou, kterej se mu představil v úplně jiné roli - v roli soustředěného leadera - než jak ho znalo z koncertů Garáže, s poklidnou a soustředěnou prací Pepy Janička, s jakoby neúčastněným, ale přesným a důrazným bubnováním mr. Kun-day, s kytaristou, kterej hrál zcela jinak, než je v kraji zvykem. /Po letech se mi zdálo, že vidím kytaristu s vlastním přístupem ke hře/ a se zpěvačkou, která - světe div se - nezpívala falešně! Publikum nevědělo. Nevědělo si rady s tím, že slyší muziku! Zdálo se mi, že tápe: "Je to progresivní nebo ne, je to to pravý nebo ne, máme řvát nebo ne, proč po nás chtěj, abychom jenom poslouchali, to je nějaká zábava?" Potlesk, přehlušovaný nadšenými výkřiky několika jedinců, byl rozpačitě zdvořilý.. Uklidnilo se, dle očitého svědka, až při Garáži, která jim naservírovala svoje show - Antonín Tony Tonda byl prej obzvlášt' hnusnej - a která musela několikrát přidávat.

A na závěr přeci jenom trochu kritiky.: Zpěvačka je sice dobrá, ale. - Aniž bych chtěl snižovat její výkon, na to, aby byla prvním zpěvákem souboru, zatím nemá. Není taková osobnost jako ostatní, je to jen dobrá zpěvačka. Těžko říct, jestli její Nico stylizace a zpěv pod rozsahem je výsledkem přání leadera nebo vlastního přístupu. že to snižuje originalitu i výsledný dojem, jsem si uvědomoval pokaždé velmi silně, když se k ní v refrénech přidali Peppa s Mejlou. Nemohu si pomoci. Zpěváckými jedničkami by měli být oni. Odpadlo by tím veškeré srovnávání s cizími vzory, které v opačném případě člověka napadá. Snad je to objektivní názor a nemluví ze mě jen ono sobecké publikum. No, a to by bylo všechno.

Praha 1.7.1988

Sajrajt

Zagor

Večer 18. 6. 1988 na Středověkém hodokvasu na vrcholu Radyně ve Starém Plzenci se konalo vystoupení undergroundového seskupení SKUPINA ANTONÍNA BLÍKAČE, což není nic jiného než podzemní, silně nekomerční skupina UNDERGROUND ALKOHOL BAND ze Starého Plzence, rozšířená o několik hostů ze skupiny z Mariánských Lázní. Během prvních dvou skladeb "2000 vrahů" a "Dement Boys" se kolem místa, kde se hrálo, sešlo přes 150 lidí, kteří nevycházeli z údivu, a všem se ihned objevil úsměv na tváři. Celkem se zahrálo osm skladeb a z toho na třech posledních vystoupili tanečník U.A.BANDU Mony, který vyvolal ihned salvy smíchu/ a leader U.A.BANDU Kozel, který dokázal, že jeho zánět hrtanu plus velké množství vypitého piva dokáže udělat z hlasu neuvěřitelné extempore. První polovina vystoupení Skupiny Antonína Blíkače tedy skončila a všichni se dali do plnění plánu Raj. Přeštice v konzumaci piva. Pak vystoupilo Mariánskolázeňské HUDEBNÍ TĚLESO FAN CLUBU RECIVISTY VÁCLAVÍKA. Jejich dva čtvrt hodinové psychopatické výlevy již tolik nenašly, ale námět skladeb nebyl špatný. Poté se snažil tanečník Mony o folkový duet s Frantou /kytara+zobcová flétna/, který kdosi nazval MONY A SMÍCH. Jeho vlastní skladba "Fernet" dokázala, že svoji pověst alkoholika nezapřel. Pak se mělo konat vystoupení Skupiny A.B. - druhá část, ale tma a pivo jim to prostě nedovolilo. Co říci? Zase jednou dobrá akce.

Tak už nám proběhl 3. ročník Rockfestu. Ale komu přece jen rocková hudba zarostla pod kůži, tak ten tam nejde - ze slušnosti a s ohledem na pravý význam slova rock. Tento monstrfestival nevznikl z nutnosti vnitřní konfrontace rocku ve všech jeho podobách, ale jako politická nutnost kulturní administrativy pro uchování jakéhosi zdání společenských změn. Zkrátka, tento festival není náš, pouze nám ho milostivě dali. Kdo a proč, to si domyslete sami, situaci kolem jakékoli žijící hudby znáte.

Za celé tři ročníky nedošlo ke konfrontaci s rockem ve světě. Vždyť zde byli zahraniční účastníci, určitě namítne ten, kdo tam byl. Ano, byli, ale takoví, o jaké není zájem ani u nich doma na těch nejzápadnejších místech státních map. A s těmito zástupci mohou opravdu hrát na podiu, pouze ty kapely, které jsou nadřazené hrát na Rockfestu za slabou naději, že jim bude vydáno EP či LP v našich, tak progresivně konzervativních vydavatelstvích. Ale vydání desky snad není cílem hudebního snažení českého muzikanta, když deska je či bude - dobrá, ale důležitější je snad síla výpovědi o době, místě a lidech v plné nahotě, tak jak to umožňuje naše Česká kotlina. To, co si skupiny venku pracně konstruují a zdůvodňují, mají naši rockoví i další muzikanti v krvi.

K dovršení všeho vyšlo v čísle 5 Lidových novin nadšené povykování p. Samsona o kvalitě Rockfestu. Je-li to jeho pravé jméno, pak je to opravdu biblický silák se vším, co k hrubé síle patří. Je-li to prezdívka, pak je zřejmě úzce spojen s plzeňskou Portou a tamní snahou vrátit nás zpět do minulého století a na jiný kontinent v době, kdy tam každý prosazoval pistolí svůj poměr k okolí. S páňem Samsonovou chválou Rockfestu nesouhlasím a nemohu. Nebo nechci?

Chci se jen prostřednictvím tohoto článku zeptat dramaturgů a pořadatelů, mezi nimiž je pár lidí, kteří mají dost možnosti pozvat ke hraní hodně skupin zahraničních, které neberou peníze za vystoupení, neboť to odporuje jejich postoji k hudbě, proč tyto kapely nevystoupí na Rockfestu? Bylo by tam zřejmě plno svědků jejich ne zrovna poctivých obchodů s těmito skupinami. Ale když ne na Rockfestu, proč s podobným elánem neorganizují koncerty jindy a jindé? Ovšem, to by nebylo tak monumentální jako v Paláci, že?

Nechte už té snahy uměle pozdvihoval rock tam, kde ho vládnoucí garnitura chce mít. Nechte ho ve sklepech a stodolách, tam je svůj v celé říši a hloubce a odtamtud se Vám všem, co ho používáte jako svůj prostředek k dosažení lepších kariér, hrozně nahlas směje, vědom si své pravdy. I vám, p. Samsone.

D O P I S Y

Ahoj Čuňasi!

Tak jsem seděl, čuměl do zdi a přemýšlel jsem nad spoustou věcí. Nakonec jsem si z toho sedl k psacímu stroji, poslouchám Smithovku a píšu Ti tenhle dopis, týká se to Voknovin, jak to teď vidím já. Měl jsem kvůli tomu v poslední době dost ostré spory s několika lidmi a teď ani nevím, kde vlastně ta pravda, ta děvka prodejná, kde je. Mám totiž strach, že Voknoviny můžou posloužit jako nevyčerpatelný zdroj informací pro lidí, kteří si z jejich obstarávání udělali výhodný a pohodlný kšeфт. A jelikož sám se na tom bezprostředně podílím, musím se k tomu i vyjádřit. Uklidňoval jsem se svojí teorií, kdy jsem tvrdil, že je moc dobré, že vzniknul tenhle časník, že ukazuje /především nám mimopražskéjm/, že se něco děje, že se ledaskdo snaží nerezignovat, že je ještě dost dobré, neprodejné muziky, že má cenu něco dělat, někam jet. Proto jsem psal i já a snažil se všechno stihnout, a že toho bylo dost. Dokonce si myslím /a nechci přitom vypadat jako moc velký blbec/, že to mělo určitou úroven, snad si to myslíš i Ty. Uvědomoval jsem si při tom psaní určitou zodpovědnost za to, že vlastně můžeš způsobit někomu nepříjemnosti, a sám vím, že ty takzvaný nepříjemnosti mohou být moc ošklivé. Taky jsem se tomu snažil vyhnout tím, že jsem

nejmenoval ani nekonkretizoval místo /pokud ten který člověk to nepožádovat/, protože to vždy znamenalo konec všem akcím, které tam ještě mohly být. Přesto to ještě spoustě lidem nedochází a píšou Vám, jak do deníčku. No a teď tedy k jádru toho zakopanýho pudla - jak to vlastně je? Asi mají pravdu lidi, kteří byli vůbec proti psaní takovýchhle reportáží. A pohříchu to byli lidi, co ty akce sami pořádali, nebo hudebníci, kterých by se následné problémy nejvíce týkaly. A navíc je i faktem tvrzení, že v podstatě okruh posluchačů, účastníků, organizátorů i samotných aktérů je takřka vždy stejný, občas trochu pomíchané tváře, ale jádro zůstává neměnné. A to jsou v prvé řadě i čtenáři Voknovin, takže pořád se pohybujeme po jedné elipse, po těch několika stejných hospodách /nemohu nevzpomenout to Hrochovo píjácké poselství, které bylo tak pěkné, potřebné, ale asi i zrovna tak zbytečné/. Takže tím vlastně narázím na ten můj základní problém, jestli je je tohle psaní alespoň trochu hodnotné, potřebné asi bude určitě /na moment odbocím: nemyslím si, že většina lidí publikuje proto, aby byli slavní, aby se o nich mluvilo, aby měli větší cenu/, protože v mnoha případech je to sláva dost těžce zaplacena, a pokud ta slova nejsou součástí vlastního ega, zevnitř, že se jedná o postoj a ne o pózu, brzo takový slavoman vypadá z kola, protože narůstající problémy mu přerostou přes hlavu/, jestli teda tím psaním není zbytečné upozorňovat na různé události a skutečnosti, jmenovat a vracet se a přitom vlastně nevědět, jestli svým článkem jsem právě někomu neutrhli to pověstné ucho u džbánu. No a s tím se schizofrenický potácím ode zdi ke zdi, co je vlastně správnější? Ukázat zuby a potom stále hlídat, kdy se náhle tytéž zuby zakousnou do prdele? Asi by bylo třeba, kdyby se mohlo k téhle otázce, v podstatě je to otázka svědomí a spoluúčasti, vyjádřit pář lidí, kteří do toho mohou mluvit v širších souvislostech a mají s tím určitý druh zkušenosti. Asi by to pomohlo. Z důvodů, které se mi tedy zdají opodstatněné, se stahuju ze stránek Voknovin dobrovolně, protože si už nejsem jistý, jestli z původního nadšení nevzniká skutečně víc škody než užitku. To samozřejmě neznamená změnu názorů, postoje nebo zájmu. A taky tím zavřu hubu několika pivním kritikům...

A na závěr ještě něco - myslím, že je už konečně na čase rozlišit i v undergroundu lepší od horšího. Přestože underground je hnútí značně benevolentní a přátelské, je třeba odbourat to slaboduché měřítko co je zakázaný, to se nám tuze líbí!, to je zrovna taková konzumnost jako na druhé straně. Každá aktivita je samozřejmě vítaná, ale neměla by být chválená jenom proto, že je neoficiální a v horším případě proto, že je proti. Přesto i tady se objevují nedotknutelná jména a elitářství. To bychom se, soudruzi, dostali na úroveň, kde jsme nikdy nechtěli být.

V Lounech 10.7.88

Lábus

Prohlášení

Antonín Katina, František Belza

Redakce Vokna, co paměť naše sahá, vznikala proto, aby dokumentovala výstavy výtvarníků, vystoupení kapel, uveřejňovala básníky a literáty jinde neuveřejnované a ne aby se snažila diktovat, co to je underground a co to není underground a co se vymyká ryzí podzemáčkosti a koho zavřem navěky do sklepa, ať je teda ryzí. Redakce ať se tedy honem rychle vzpamatuje a uvědomí si, že je tady pro tyto kapely, básníky, výtvarníky a vůbec tyto nekonformní lidi a že to není naopak, anebo to můžou s konečnou platností taky rychle zabalit.

Například to, že Ženy vystoupily na Rockfestu v Paláci kultury a potom jim bylo řečeno, že jsou vyloučeni z undergroundu, to se nám nezdá ani směšné, to se vymyká vůbec všemu, co jsme si o těchto lidech okolo Vokna doposud mysleli. Nedávno jsme byli svědky vystoupení Žen na počest otevření výstavy výtvarníků v Karlově ulici ve výstavní síni SSM a můžeme mluvit sami za sebe, i když je to mínění převážné většiny zúčastněných, že to bylo opět čisté dada, a šok, který utrpělo selské i decentně zkostnatělé obecenstvo, byl dokonalý. A šokovat takovýto dav, přímo mezi širokou veřejností, to je přesně to, co má být. Proč se zavírat do sklepa a onanovat se svou vlastní onanií? Vždyť je to padlý na hlavu. Už jakýsi filoslova

sof řekl, cituji: "... uzavřené prostředí plodí vždycky jed." A to je v tomto případě trefné. Co to je za nesmysl někoho vyloučovat z undergroundu, o ni se tam lidi taky přijímají? Tak to už je jako v KSC!

Vůbec nejlepší by bylo, aby redakce Vokna vzala do rukou kytary a třeba i štětec a ukázala všem, co to vlastně ryzí underground je.

My se tedy podepíšem a jsme zvědavi, jestli budem taky z undergroundu vyloučeni.

Na vědomost se dává a zasílá redakcím samizdatových časopisů:

Vokno

Jazz-stop

Attack

Revolver revue

■ : Tak nejprve k Lábusovi. Publikovat či nepublikovat?

☒ : Ustoupit od psaní znamená akceptovat informační blokádu. V situaci, kdy mocní považují každou nezávislou aktivitu za nebezpečnou, je jasné, že dříve nebo později dojde k represi. Na tom sotva co změní článek ve Voknovinách.

V hospodě v Černošicích hráli Velveti. To bylo v pondělí večer. Ve středu

vyzvali nadřízení obsluhu restaurace, která tento koncert umožnila, aby připravila předávačku. Dostali padáka. Držet pozici: "když se budeme krčit, tak nás nechají zahrát dvakrát" je přinejmenším krátkozraké a nesolidární. Bud se jedná o soukromé večírky, které se týkají jen organizátorů a pozvaných vyvolených, nebo jde o součást širšího kulturního proudu, a to se týká zprostředkování /nahrávka, film, ale i zpráva ve Voknovinách/ toho spojenství /z pohledu Vokna je zřetelné, že se dnes už jedná o tisíce lidí/, kterému jsme si zvykli říkat androš.

Ted trochu obecněji. Když byl v Polsku vyhlášen mimořádný stav, desetičíce dělníků obsadily fabriky a šachty. Ale polský státní rozhlas informoval o klidu a pořádku narušeném jen drobnými incidenty. Che Guevara řekl: "Je třeba vytvořit desítky Vietnamů, aby byl americký imperialism oslaben." A já k tomu mohu jen dodat: ty Vietnamy o sobě musejí vědět.

■ : No a co řekneš k prohlášení A.K. a F.B.?

☒ : Na blbost se dá odpovědět zase jen blbostí.

Tak tedy v duchu Joe Pačeze z Karviné: ústřední výbor čs. undergroundu vylučuje s konečnou platností Katinu a Belzu z undergroundové organizace pro přestupek kritiky. Za ÚV Felix Edmondovič Čuňas.

■ : A co Ženy, ty půjdou taky?

☒ : K Ženám vážně. Underground je duchovní postoj a společenství vzniklé z lidí, kteří tento postoj zastávají, nelze nijak ohraňovat. Proto je nesmysl uvažovat, kdo je uvnitř a kdo vně.

Že Ženy hrály na Rockfestu, to jsou teda pěkný čuráci. Myslím, že jsem jim to už řekl. Můj postoj k Rockfestu téměř beze zbytku vyjádřil Josef Zubař ve Vol. u č. 14. To ale nic nemění na tom, že jsou Ženy jedna z mých nejoblíbenějších skupin, jejíž koncert nikdy vědomě nevynechám. Videozáznam jejich vystoupení snad budeme moci nabídnout ve třetím Video-magazínu Vokna.

V N A Š I V Ě C I

V červenci 1988 vyšlo VOKNO č. 14. Má 226 stran a obsahuje tyto příspěvky:

MOTTO

Dva dopisy sultán Mohamed IV. a Ivan Sirkl
FEJETON

Paskvily čábla Luboš Vydra
HUDBA

Současný stav českého amatérského rock'n'rollu Josef Zubař
Newyorská avantgarda rocku 60. a 70. let John Rockwell
Rozhovor s nejmenovaným skladatelem x x x
Jak to vypadá ze fasádou Martin Kubeš

LITERATURA

Na otázky odpovídá Jaroslav Švestka-Borský
Překladatel rozsypal fazole Josef Škvorecký
Setkání s Allenem Ginsbergem Krzysztof Miklaszewski
Dvě poznámky Stárnoucí grafomani

Z LITERÁRNÍ HISTORIE

Za Josefem Pekařem -mk-
Ukázka ze vzpomínek na Oscara Wildeia André Gide

VÝTVARNE UMĚNÍ

Z výstavních síní Egon Bondy
"Nová malba se starým obsahem?" Řehoř Samsa ml.
Dvě generace, dva osudy Matěj Krčma
Recenze Egon Bondy

JAK TO BYLO

"Brzy z toho bude velkofilm" Abbie Hoffman
MŮJ KRAJ, STEJNĚ JAKO TVŮJ KRAJ, JDE DO PRDELE

Pokus o výhled z ekologické deprese /2/ P. Blumfeld
Tichá hrůza Egon Bondy

SOUČASNÉ PROUDY MYŠLENÍ

Rozhovor s Herbertem Marcusem Richard Kearney

OHLASY

Jsou i jiný světy, jsou i jiný party P. Blumfeld
Egonu Bondymu Anna Marvanová
Egonu Bondymu Marie Rút Křížková
Tudy cesta nevede Radim Palouš
Redakci časopisu Vokno Marie Hromádková
Něžná je noc Magor
Rodina - demokracie nebo totalita Hana Marvanová
Adresováno Egonu Bondymu Jiří Hrudka
Výzva k odpovědnosti Vomt
Po nás potopa? Y.P.
Dodatek na téma "Aktual" k Magorově Zprávě J.S.Fiala
Přátelé ve V. Kristýna F.

LITERÁRNÍ PŘÍLOHA

Vůně Sydney Josef Vondruška
Spojené státy nebeské Jiří Olič
Noc v Berlíně Zdeněk Bálek
Ze zápisníku tajných chrtů Vasil Moudrý
Kniha moří Pavel Zajíček
Velká elegie Josif Brodskij
Bratři Ramazovi Egon Bondy

Současně vychází I. svazek "BÁSNICKÉHO DÍLA EGONA BONDYHO" nazvaný "Epické básně z padesátých let"

Tato ediční řada je projektována do deseti až dvanácti svazků a bude obsahovat všechna básnická díla, která se autor doposud rozhodl uveřejnit. Všechny texty jsou autorem korigovány a autorizovány; jejich znění je proto možno považovat za závazné pro všechna případná další vydání.

Básnické sbírky či epické básně budou do jednotlivých svazků zařazovány zhruba v chronologickém pořádku, přičemž ovšem místy bude přihlíženo - tak jako např. v prvním svazku - k rozsahu a tématice jednotlivých děl, čímž bude chronologie někdy poněkud narušena.

I. svazek 'Básnického díla' obsahuje tři epické básně z 50. let:

Báseň "Pražský život" /v původním strojopisovém vydání je titul doplněn podtitulem "Jeskyně dívů aneb Prager Leben"/ je datována XI. 1950 - I. 1951 a patří tedy k prvním básnickým textům E. Bondyho. Tato báseň byla knižně publikována v edici "Poesie mimo domov" /Mnichov 1985/. Text pro mnichovskou edici nebyl ovšem autorem definitivně korigován, a proto se na několika místech rozchází s vydáním naším.

Báseň "Zbytky eposu" byla - jak uvádí autor - 'psána a nedokončena v zimě 1954 - 1955. Toto dílo je zřejmě dozvukem velké prozaické práce E. Gondyho z let 1953 - 54, které neslo pracovní název 'Román' a jehož rukopis byl dvakrát zničen Státní bezpečností.

Báseň "Nesmrtelná dívka" je datována lety 1957 - 1958. Jde o poslední epický básnický text, který Bondy v 50. letech napsal.

Všechny tři texty jsou totožné s výchozími texty ve vydáních původních.

INZERÁT

Kdo chce nosit tohle tričko, . . .
ať pošle:

TRIČKO

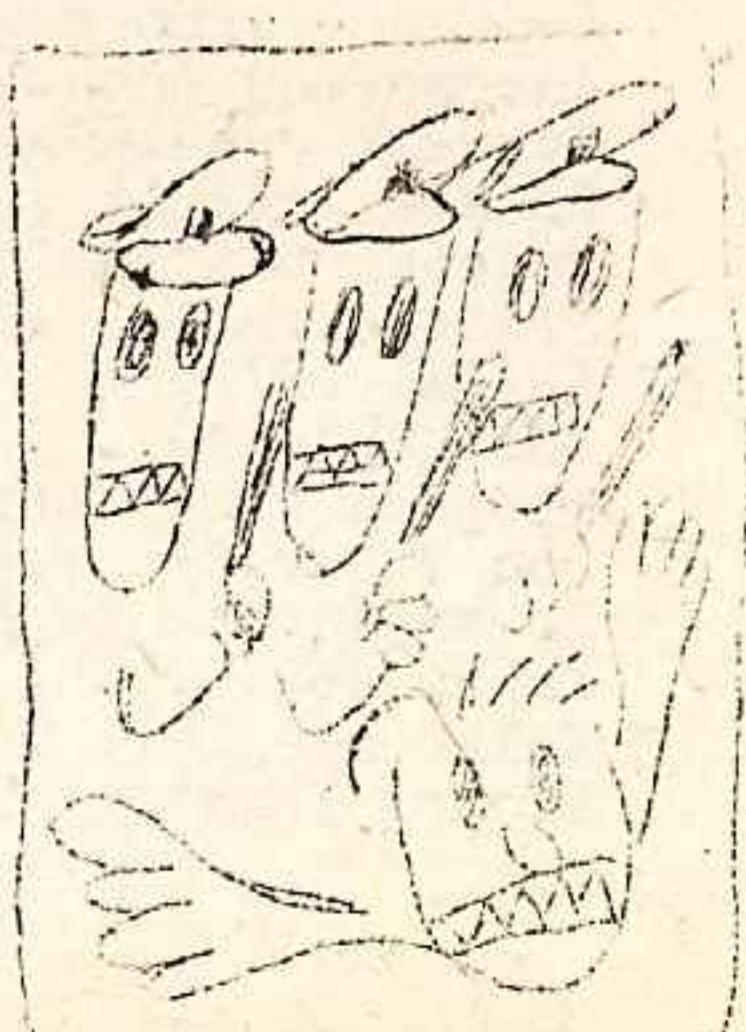
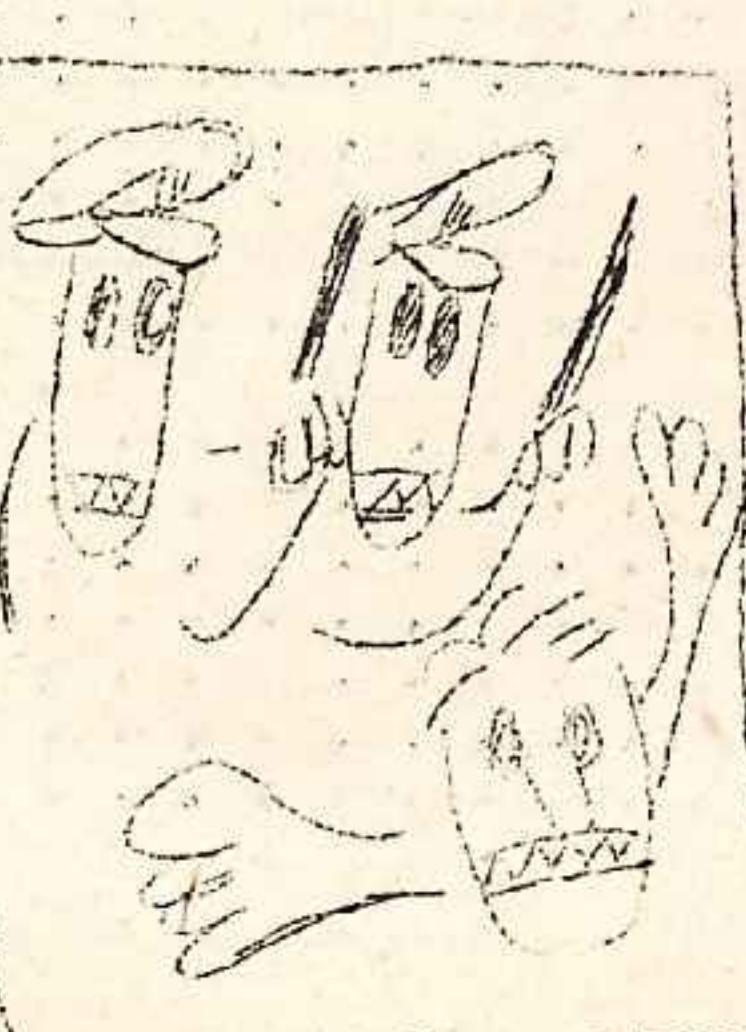
10 Kčs

ADRESU

INFORMACE

Chcete se dozvědět o zahraniční hudbě to, co o ní vědí "naši přední publicisté"? Máte možnost možná ještě dříve než oni. K tomu stačí umět trochu anglicky a jít si přečíst Melody Maker. Jak to, kde? Na kulturním oddělení britského velvyslanectví Praha 1, Jungmannova 30, kde je knihovna přístupná veřejnosti od pondělí do pátku od 10 do 12 a od 14 do 16 hod.

PERESEVNÍKA

PERESPOVKY

PERETRÖJKY

OBČAN A PŘÍSLUŠNÍCI SNB /6. pokračování/

9. Zadržení osoby podezřelé a její výslech

Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li tu některý z důvodů vazby /§ 67 tr. ř. - viz násł. kap./, vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán v naléhavých případech zadržet, i když není dosud obviněna /viz kap. 8./. K zadržení je třeba předchozího souhlasu prokurátora. Bez takového souhlasu lze zadržení provést, jen jestliže věc nesnese odkladu a jestliže souhlasu předem nelze dosáhnout, zejména byla-li ona osoba přistížena při trestném činu anebo zastižena na útěku. Osobu, přistíženou při trestném činu, smí za určitých okolností, které stanoví zákon, zadržet kdykoliv. Je však povinen ji ihned odevzdat prokurátorovi, vyšetřovateli nebo orgánu SNB.

Orgán, který zadržení provedl anebo zadrženou osobu převzal, sepíše o zadržení bezodkladně protokol, jehož opis doručí neprodleně prokurátorovi. Uvedený orgán zadrženého bezodkladně vyslechně a propustí ho na svobodu, bude-li podezření rozptýleno nebo důvody zadržení z jiné příčiny odpadnou /např. nejsou tu důvody vazby/. Nepropustí-li zadrženou osobu na svobodu, je tento orgán povinen odevzdat ji nejpozději do 48 hodin od zadržení nebo převzetí spolu s důkazním materiálem prokurátorovi. Je obvyklé, že v průběhu této 48 hodinové lhůty je zadržený vyšetřovatelem nebo vyhledávacím orgánem obviněn /viz kap. 8./. Zákon sice stanoví výslovně, že prokurátorovi má být odevzdána zadržená osoba spolu s důkazním materiálem, nicméně komentář k tr. řádu vysvětluje, že odevzdání prokurátorovi spočívá v doručení veškerého důkazního materiálu s návrhem na vazbu; o fyzickém předání zadržené osoby se zde nehovoří a ani v praxi se /v rozporu se zněním zákona/ neuplatňuje. Pro pořádek uvádíme, že zadržet lze i toho, kdo je podle zákona o SNB zajištěn /o tomto zajištění, které může trvat až 48 hodin, pojednáme později/. V tomto případě by se 48 hodinová lhůta, během níž je nutno zadrženou osobu odevzdat prokurátorovi, počítala od sepsání protokolu o zadržení - tr. řád je však nejasný, pokud jde o počítání lhůty u osob zadržených "kýmkoliv". Běžná praxe, která sice nemá oporu v zákonu, ale také mu přímo neprotiřečí, je taková, že doba mezi předvedením osoby a sepsáním protokolu o zadržení, která může být i mnohahodinová, se do této doby nepočítá.

Výslech zadržené osoby, která není ještě obviněna, se provádí přiměřeně jako výslech obviněného /viz kap. 8./. Tento výslech sice nemá hodnotu důkazu, nicméně údaje zadrženou osobou uvedené mohou být v dalším řízení použity.

Obdobně jako při zadržení podezřelé osoby se postupuje i při zadržení obviněného. I zde musí být některý z důvodů vazby a musí platit, že pro neodkladnost věci nelze předem opatřit rozhodnutí prokurátora o vazbě. Vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán musí zadržení prokurátorovi bezodkladně ohlásit a nejpozději do 48 hodin od zadržení obviněného prokurátorovi odevzdat nebo propustit na svobodu.

Zadržená osoba, ať již obviněná nebo pouze podezřelá, je umístěna v cele předběžného zadržení, je podrobena určitým omezením a zároveň požívá jistých práv. Zákon stanoví, že u ní lze vykonat osobní prohlídku, je-li podezření, že má u sebe zbraň nebo jinou věc, jíž by mohla ohrozit život nebo zdraví vlastní nebo cizí. V praxi je však taková prohlídka automatická, bez vysvětlení. V rozporu se zákonem se navíc odnímají veškeré osobní věci. Předpisy stanoví, že strava se poskytuje 3x denně, a to v množství, jakosti a kalorické hodnotě, které odpovídají zásadám správné výživy /autenti tohoto textu se při psaní této věty srdečně zasmáli/. Na obranu proti nočním výslechům je nutno uvést, že předpisy zabezpečují zadržené osobě osmihodinový nepřetržitý spánek.

10. Vazba

Důvody vazby /§ 67 tr. řádu/: Obviněný smí být vzat do vazby jen tehdy, jsou-li tu skutečnosti, které odůvodňují obavu, a/ že uprchne nebo se bude skrývat, aby se tak trestnímu stíhání nebo trestu vyhnul, zejména nelze-li jeho totožnost hned zjistit, nemá-li stálé bydliště nebo zaměstnání anebo hrozí-li mu vysoký trest,

- b/ že bude působit na svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mřít objasňování skutečnosti závažných pro trestní stíhání, nebo
c/ že bude pokračovat v trestné činnosti, dokoná trestný čin, o který se pokusil, nebo vykoná trestný čin, který připravoval nebo kterým hrozil.

Úvodem je třeba uvést, že vazba je závažný zásah do osobní svobody, zaručené ústavou. Proto jsou důvody vazby taxativně zákonem vymezeny, jak jsme výše uvedli, a nesmějí být volným výkladem jakkoli rozšírovány. Vazba nemá povahu sankční ani nemá výchovné poslání. Vazba nesmí být prostředkem ani k vynucení doznání na obviněném ani k ulehčení objasnění věci. Vazba je vždy jen fakultativní: příslušný orgán obviněného do vazby /za splnění zákonného podmínek/ vzít smí, nikoli musí; neznamená to však, že zde lze uplatňovat libovůli.

Vzetí do vazby je přípustné, jen jsou-li zjištěny konkrétní skutečnosti odůvodňující obavu z některého z následků, naznačených v písm. a/ - c/. Vazbu tedy nelze zdůvodnit pouhou obavou z takového následku; v odůvodnění by měly být vazební důvody konkretizovány, aby bylo rozhodnutí o vazbě přezkoumatelné.

K vazebnímu důvodu ad a/ - tzv. útěková vazba: K uvalení vazby ad a/ stačí jedna ze tří uvedených okolností, pokud je ovšem opřena o konkrétní skutečnosti a v daném případě vyvolává reálnou obavu, že obviněný uprchne nebo se bude skrývat. Vysokým trestem se v praxi rozumí trest odňtí svobody v trvání pěti let a více.

K vazebnímu důvodu ad b/ - tzv. koluzní vazba: Za "maření" ve smyslu úst. písm. b/ nelze považovat uplatňování práv obviněného v trestním řízení /tak např. popírání viny, odmítnutí vypovídat, uvádění nepravdy/, ani případy nesplnění některých povinností, ohrožené pouze pořádkovou pokutou, např. odmítnutí podrobit se zkoušce krve nebo prohlídce těla, odmítnutí vydat věc, důležitou pro trestní řízení, ačkoli taková nečinnost obviněného též může mřít objasňování skutečnosti závažných pro trestní stíhání.

K vazebnímu důvodu ad c/ - tzv. vazba předstížná: Čtyři důvody této vazby jsou uvedeny taxativně. K uvalení vazby zde stačí kterýkoli z nich, pokud jsou ovšem dány skutečnosti, které takovou obavu zdůvodňují. Ty musí ukazovat na akutní, bezprostřední nebezpečí další trestné činnosti.

Rozhodnutí o vazbě: Vzít do vazby lze pouze osobu, proti které bylo vyneseno obvinění nebo které bylo sděleno obvinění. O vzetí do vazby rozhoduje v přípravném řízení prokurátor, jinak soud. Rozhodne-li prokurátor /předseda senátu/ o vazbě, je obviněný, který je na svobodě, do vazby dodán orgány SNB; osoba dodaná do vazby musí být do 48 hodin vyslechnuta. Častější je případ, kdy prokurátor uvaluje vazbu na zadrženého, který byl zadržen jako obviněný nebo jako podezřelý a v průběhu zadržení byl obviněn /viz kap. 9./. Nenařídí-li v tomto případě prokurátor propustit osobu zadrženou na svobodu už dříve, je povinen nejpozději do 48 hodin poté, co mu byla zadržená osoba odevzdána, rozhodnout o jejím vzetí do vazby, anebo ji propustit na svobodu. Rekapitulujeme tedy, že od okamžiku zadržení podezřelého do jeho vzetí do vazby by nemělo uplynout více než 2x48 hodin; v průběhu prvních 48 hodinové lhůty by měl být podezřelý obviněn. Lhůty mají být podle možnosti kratší.

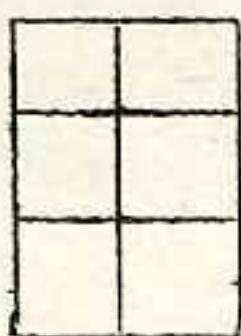
Prokurátor /předseda senátu/ musí o vzetí do vazby bez průtahu vyrovnat některého rodinného příslušníka obviněného, jakož i vedoucího jeho pracoviště.

Vazba v přípravném řízení má podle zákona trvat nanejvýš dva měsíce. Iato lhůtu může však nadřízený prokurátor prodloužit, a to i opakovat. Vazba se počítá ode dne a od hodiny, kdy došlo k omezení osobní svobody obviněného, resp. podezřelého.

Všechny orgány činné v trestním řízení jsou povinny zkoumat v každém období trestního stíhání, zda důvody vazby ještě trvají; pomine-li důvod vazby, musí být obviněný ihned propuštěn na svobodu.

Obviněný má právo kdykoli žádat o propuštění na svobodu. O jeho žádosti musí soud a v přípravném řízení prokurátor neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost obviněného zamítnuta, může ji, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí 14 dnů.

Vazbu z důvodu a/ nebo c/ lze nahradit zárukou společenské organizace /ROH, SSM/, pokud takovou záruku orgán rozhodující o vazbě přijme. Obdobně lze nahradit vazbu z důvodu a/ písemným slibem obviněného, že se na vyzvání dostaví k soudu, prokurátorovi nebo vyšetřovateli a že každou změnu svého pobytu předem ohláší.

HudB8

Vyplňte čitelně na zvláštní papír podle bodů faktické údaje o kapelách působících v 70. - 80. letech v oblasti rockové hudby /i zaniklých/. Dotazník slouží jako podklad k sestavení slovníku nezávislých hudebních skupin připravovaný časopisem VOKNO, který zároveň žádá všechny zainteresované o pomoc a spolupráci na tomto projektu.

1. Název kapely /současný a dřívější/
2. Odkud
3. Rok založení /event. ukončení činnosti/
4. Obsazení /jména nejsou podmínkou, uveďte dřívější působení a změny v obsazení/
5. Co hraje /vývoj.../
6. Nahrávky /datum, živě nebo studio, event. edice/
7. Vystoupení /kdy, kde/
8. Zřizovatel /zda někdy byl/
9. Jiné údaje

Existuje-li foto, film, nahrávka či jiný dokumentační materiál, věnujte, zapůjčte nebo sdělte kde a jak je možno získat. U existujících kapel napište kontaktní adresu.

Dotazník posílejte na adresy uvedené ve VOKNOVINÁCH.

